

[Handelsministeren]

rette vej. Erfaringerne viser jo, at man skal dæmme op mod de foranstaltninger, andre griber til, og det kan man kun ved at gøre noget, som i givet fald kan være til ulempe for dem, der bruger forskelsbehandlingen. Det er også åbenbart, at et enkelt lille land, det gælder også et nordisk land, ikke kan bruge en sådan foranstaltning med nogen stor virkning. Der skal flere lande til, hvis det skal give den virkning at få vedkommende land til at afstå fra enten at indføre noget nyt, som vil skade, eller fortsætte med noget, der skader. Der skal noget væsentligt til for at få dem til at afstå fra det, og det mener vi at et beredskab som det, der er foreslået her, kan være. Vi håber naturligvis, at det blotte beredskab vil være egnet som middel mod en videregående udvikling henimod forskelsbehandling.

Flere af ordførerne har været inde på, at man gerne vil have nogle uddybende oplysninger under udvalgsarbejdet, og det er jeg meget indstillet på at give under samråd. Jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at meget detaljerede oplysninger om dette bedst egner sig for udvalgsarbejdet.

Jeg vil gerne til hr. Wilhjelm sige, at det naturligvis ikke er sådan, at man kun taler med rederiforeningen og afskibernes organisation. I bemærkningerne her står der, at der føres forhandlinger med de interesserede erhvervsorganisationer i første række, der kunne også have stået: bl. a. Det betyder, at man også kan føre dem med andre organisationer, og vi er naturligvis også interesseret i at høre, hvordan lønmodtagernes organisation vurderer dette problem.

Kaj Hansen (DKP):

Til hr. Wilhjelm skal jeg blot sige, at vi egentlig ikke tror, at den lovgivning, der foreligger her, skulle have til formål at forsvare danske interesser. Vi tror, dens formål er at drive os ind i et spil sammen med andre lande og først og fremmest EF-landene. Jeg synes også, ordførerne slap meget nemt om ved, at de øvrige nordiske lande ikke vil være med til det her. Mon de ikke har nogen skibsfartsinteresser, der skal varetages, i særdeleshed Norge? Alligevel finder de det ikke nødvendigt at gå ind i en lovgivning som den, der er tale om her.

Man taler om den frie konkurrence. Ja men man ved jo godt, at den frie konkurrence er knækket på en lang række områder. Det har de store rederier og monopolerne sørget for, så det er lidt falsk tale at snakke om fri konkurrence. Tag dansk skibsbygningsindustri i dag eller skibsbygningsindustrien i det hele taget: dér er der overhovedet ikke tale om fri konkurrence. Det findes ikke på det område, så den snak kan man godt spare sig.

Men jeg synes, der er en anden meget betænkelig ting, og det er, at det er en bemyndigelseslov. Der står i bemærkningerne således, at »Danmark på lige fod med andre lande, der har gennemført en tilsvarende lovgivning, kan deltage i forhandlinger om og eventuelt gennemførelse af foranstaltninger ... «.

Dér synes jeg der kommer noget parlamentarisk ind i billedet. Er der nogen i folketinget eller udvalget, der har fået noget at vide om, hvad ministeren i givet fald vil bruge sin bemyndigelse til? Er det ikke et ret utrygt forhold for folketinget, at man giver en minister bemyndigelse til sammen med nogle andre lande at træffe en række foranstaltninger, som man på nuværende tidspunkt ikke kender? Med de lande, jeg kan se der skal forhandles med, er jeg da i hvert fald meget betænkelig over for de foranstaltninger, der kan blive tale om.

Derfor må jeg spørge ministeren direkte: vil ministeren, inden han binder sig til sådanne foranstaltninger, forelægge dem f. eks. i erhvervsudvalget eller i folketinget? For hvis ministeren ikke vil det, er det jo i virkeligheden sådan, at man giver ministeren en blankocheck på dette område.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Nu forstår jeg, at kommunisterne under alle omstændigheder vil gå imod lovforslaget, så jeg tror ikke, det ville hjælpe meget, at jeg imødekom kommunisterne i dette spørgsmål, men jeg vil dog gerne sige, at det burde være betryggende for kommunisterne og andre, der kunne være betænkelige ved en sådan bemyndigelseslov, at der her, i modsætning til den lov, der eksisterer i dag, konkret er specificeret, hvad det er for fuldmagter, jeg får. I den foregående lov var det meget mere generelt, hvad jeg eller den til en-